

Spørgsmaal. Det ærede Medlem var endvidere utilfreds med vor Sukkerbeskatning, og det er jeg ogsaa. Særligt skal jeg ikke indlade mig paa det udførlige og vidtløftige Foredrag, han holdt, som vist for denne Sags Bedkommende var meget træffende med Hensyn til flere Hovedtræk, men jeg tror ikke, at han i saa Henseende skal glæde sig ved Finantsministerens Understøttelse. Endvidere var han heller ikke ganske tilfreds med, at der, som han udtrykte sig, kun er forlangt 2 Millioner Kroner til Forsvarsforanstaltninger. Smød hvem han egentlig her rettede Bebreidelsen, ved jeg ikke. Det kan ikke være imod Flertallet, og det maa vel altsaa blive imod den høitærede Regjering, der ikke forlanger Mere, men som har fulgt den saa meget omtalte Lade-falde-Politik. Det maa være den, han stillede sine Bebreidelser til. Naar han talte om, at Fædrelandet ikke kunde værges sin Neutralitet, og at vi vare i en meget uheldig Stilling i saa Henseende, ved jeg ikke, hvad han tænker paa. Jeg ved ikke, om han mener, at vi overhovedet, selv om vi havde fulgt Regjeringens Forslag, som er faldet, bedre havde været i Stand til at værges vor Neutralitet. Ja, om en 10 til 20 Mar vilde det maaste se lidt anderledes ud hist og her, men hvem ved saa, hvorledes det øvrige Europa ser ud? Det er muligt, ja endog sandsynligt, at Meget af det, hvortil vi havde udgivet Penge, da vilde være forældet. — Jeg skal derfor vende mig til nogle af de Rilder, hvorfra Indtægterne flyde. Jeg tager ikke i Betænkning at sige, at Rilderne, maaste en enkelt Undtagelse fravegnet, ere i høj Grad urene; det ærede Medlem bagved lægger mig Ordet i Munden. Det er bekendt nok, at Statterne hvile paa Forbrugen, paa Hartkornet og paa Bygninger. Jeg behøver nu selvfølgelig ikke at minde dette Thing om, at det, at man skal forbruge Noget, at man skal handle, i de allerfleste Tilfælde ikke er Bevis for, at man er i Besiddelse af Statteevne, og kjender man Oprindelsen til Hartkornbeskatningen — jeg vender mig særlig her til den, medens det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, særlig dwelede ved Bygningsafgiften —, maa man for Sammelfattens Bedkommende sige, at den omtrent er lagt paa Slump, og stort bedre gaar det ikke med den nyere Hartkornbeskatning. Men, vil man maaste sige, Ministeriet har jo netop ogsaa forelagt et Forslag i Retning af at indskrænke Afgiften paa Forbrugen. Ja dette Forslag gaar ud paa en Formindsfelse i Indtægt af ca. 9000 Kr. Det skulde altsaa være Frugten af en 5-aarig Koldbehandling, af de me-

get misfommelige Forhandlinger, som ere førte gjennem Thingene og med Regjeringen, at der blev en Nedsættelse af c. 9000 Kr., at man kunde faae Risengryn 1 eller 2 Ore billigere og Kaffe, saavidt jeg husker, 6 Ore billigere, men at man til Gjengjæld maatte betale Tobakken dobbelt. Paa den Maade tror jeg dog ikke, at Oppositionen ret vel kan lade sig affpise. Dette med Hensyn til Forbrugsstatterne. Angaaende selve Hartkornbeskatningen ville maaste flere indvende, at den jo er en Prioritet. Skjøndt jeg ikke har denne Opfattelse — jeg skal forøvrigt tilføje, at det dog maaste kan være meget vanskeligt at røre ved denne Beskatning —, skal jeg dog minde om, at det er høist mærkeligt, at det Ministerium og den Regjering, som har den Mand i Spidsen, der var med til at give Kommunallovene af 1867, som lave Regler for en anden kommunal Beskatning, ikke har gjort den mindste Hentydning til at ville fremkomme med noget Saabant; thi det er dog urimeligt, at Hartkornskatten, som er i høj Grad uretfærdig, og som ikke kan være retfærdig, selv om den er lagt nok saa retfærdig, vedbliver at vove med Hensyn til den kommunale Beskatning; i saa Henseende mærke vi jo heller ikke nogen Virksomhed. Nu kunde man maaste endda forføne sig med Alt dette, dersom Ministeriet sagde, saaledes som vi have hørt den ærede Consilspræsident gjentagende sige i dette Thing: Vi have nu engang den Mening og Opfattelse, at det ikke hjælper Arbeidsklassen Noget at ændre Forbrugsstatterne. Han har jo endog sagt om sit eget Forslag, hvad der forøvrigt efter den Karakteristik, jeg alt har givet det, synes mig meget rimeligt, at han ikke troede, det vilde nytte synderlig; deri er jeg enig med ham. Man kunde maaste endda forføne sig dermed, dersom Regjeringen til Gjengjæld gjorde Noget i anden Retning for Arbeidsklassen; men i saa Henseende er der lige saa lidt paa det foreliggende Budget som i nogen af de øvrige Love, der ere os forelagte, saa vidt jeg kan skjønne, Noget at mærke. Det Gnefte skulde da være, at der er forlangt 8000 Kr. til Postbudenes Byggeförening; ellers forekommer det mig ikke, at der er Noget at mærke. Man vil maaste indvende, at Regjeringen har nedsat en Arbejderkommission, og at man derfor venter Noget. Dertil skal jeg kun bemærke, at jeg i saa Henseende har opgivet Haabet, efter at vi i forrige Samling have hørt den høie Regjering erklære, at den ikke vedkjendte sig det Program, den selv har lagt for Kommissionens Forhandlinger. Der mærkes ikke paa dette Budget eller nogetsomhelst andet Sted Noget til,